

31 mei 2016

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum] te [plaats],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. H.J.P.M. van Berckel-van der Rijken, advocaat
te Breda,

tegen:

wijlen **[naam]**,
geboren op [datum], overleden op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven priester in het Bisdom Roermond.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 27 juli 2015.

Op 5 oktober 2015 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van [naam], vicaris-generaal van het Bisdom Roermond.

Op 21 april 2016 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen. Hij heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur, mr. Van Berckel-van der Rijken.

Namens het Bisdom zijn verschenen [naam], vicaris-generaal en [naam], hoofd juridische zaken van het Bisdom Roermond.

2. De klacht (zakelijk weergegeven)

2.1. Klager woonde met zijn ouders en twee broers en zijn zus naast de kerk in [plaats]. Aangeklaagde was een echte klusser. Als er iets kapot was of als er in de tuin gewerkt moest worden, was aangeklaagde altijd paraat. Ook de vader van klager was een klusser en zo kwam men veelvuldig bij elkaar over de vloer.

Klager is uiteindelijk ook misdienaar geworden.

Op enig moment kocht aangeklaagde een oude streekbus en verbouwde die tot camper. Het was een hele grote camper met veel bedden erin. Aangeklaagde ging met de camper met de misdienaars uit de parochie op kamp. Klager heeft het eerste jaar geholpen met klussen aan de camper, maar mocht toen nog niet mee op kamp. Het tweede jaar - klager was toen 13 of 14 jaar oud - mocht hij wel mee op kamp. Dit was rond het jaar 1973.

Het seksueel misbruik vond plaats in de eerste nacht. Aangeklaagde ging met zijn handen onder de lakens van het bed waar klager in lag. Aangeklaagde betastte het geslachtsdeel van klager. Dit is eenmalig gebeurd.

2.2. Klager heeft lange tijd niet gesproken over wat er is gebeurd. De vrouw van klager is in 1997 overleden. Klager heeft nooit met haar gepraat over het misbruik. Inmiddels spreekt klager er wel met anderen over en heeft hij ook psychische hulp gehad. Hij is in behandeling bij het Riagg geweest en is via het Bisdom ook in contact gekomen met een psycholoog. Als klager het druk heeft, denkt hij niet aan het misbruik. Als hij echter wat meer op zichzelf wordt teruggeworpen, komt het allemaal weer terug.

2.3. Klager wil uiteindelijk rust vinden. Hij vindt het belangrijk om met zijn verhaal naar buiten te komen, mede met het oog op eventueel contact met lotgenoten.

3. De reactie (zakelijk weergegeven)

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. De vicaris-generaal heeft in zijn reactie gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde. Hij concludeert dat geen aanwijzingen zijn gevonden voor een mogelijk seksueel misbruik, maar dat hij ook geen reden heeft om aan te nemen dat klager onwaarheid spreekt. De vicaris-generaal merkt op dat het verhaal van klager zeer authentiek overkomt.

4. De beoordeling

4.1. Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.

4.3. De verklaring van klager is op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. In de thans voorliggende zaak zijn echter geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klager ondersteunen. Tijdens de zitting van de Klachtencommissie is met klager besproken wat de gevolgen zijn van het ontbreken van steunbewijs. Klager is vervolgens in de gelegenheid gesteld om alsnog verklaringen van steunbewijs toe te sturen aan de Klachtencommissie. De juridisch adviseur van klager heeft vervolgens per emailbericht van 13 mei 2016 te kennen gegeven, dat klager ervoor heeft gekozen geen nader steunbewijs toe te sturen en het te laten bij hetgeen ter zitting is besproken.

4.4. Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen, dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard. Hiermee is overigens bepaald niet gezegd dat de door klager gestelde feiten niet waar zijn.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Bisschop van het Bisdom Roermond de klacht niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 31 mei 2016 door mr. C.C. de Rijke-Maas, voorzitter, drs. A.A.M. Oostveen en drs. J.L.H.H. Kunnen, leden, bijgestaan door mr. R. Willemsen, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klager verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies heeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.